

M. P.

"Krytyka muzyczna a poetyka muzyki", Michał Bristiger, "Teksty" nr 4 (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/48, 151

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) BRISTIGER Michał: Krytyka muzyczna a poetyka muzyki.
"Teksty" 1972 nr 4 s. 56-66.

Autor podaje projektujące definicje terminów "krytyka muzyczna" i "poetyka muzyki". Zadaniem pierwszej jest interpretacja poszczególnych utworów. Krytyk powinien przy tym opierać się na przeżyciu całościowości danej kompozycji, przeżyciu dokonującym procesualność muzyki. "Poetyka muzyki" natomiast pośredniczy między jej teorią (muzykologia) a krytyką muzyczną - jest refleksją nad muzyką jako sztuką.

BP/48/7

M.P.

(I) FARYNG Jerzy: Próba rekonstrukcji podstaw języka poetyckiego (na przykładzie wiersza Eugeniusza Winokurowa).
"Teksty" 1972 nr 4 s. 113-128.

Autor proponuje traktować "język poetycki" jako zespół sądów o świecie i o mówieniu o świecie, sądów narzucających pisarzowi ściśle określone decyzje twórcze. Przedstawia następnie analizę wiersza Winokurowa dokonaną z perspektywy nadawcy - a nie odbiorcy. W wierszu tym świat występuje jako przekaz poetycki, zamierzony - w przyszłości - przez podmiot liryczny. Autor wysnuwa stąd program poetycki Winokurowa i rozważa użyteczność takiego programu do badań nad pretendującą do jego realizacji poezją oraz do badań nad przekładem poetyckim.

BP/48/8

M.P.